Medi ambient La gran batuda — **Crònica**

No és Kènia, és la Sénia

MONTSIÀ • Desenes d'agents busquen per terra i aire la lleona en llibertat **TECNOLOGIA** • Fan servir una càmera tèrmica per buscar-la de nit **INTERÈS** • La població assisteix astorada al desplegament

Oriol Margalef
LA SÉNIA

Totterrenys, roba de camuflatge i rifles amb mira telescòpica. No és Kènia. És la Sénia. Des que dissabte uns joves que feien fúting van topar amb una lleona en llibertat, el municipi viu una mena de safari en ple Montsià. Les autoritats han desplegat al poble un dispositiu de captura espectacular. La recerca ha atret desenes d'efectius, última tecnologia i fins i tot un parell d'helicòpters. El circ, inclòs el mediàtic, ja està muntat. Ara només falta trobar el lleó.

El dispositiu comprèn una quarantena d'efectius del cos d'Agents Rurals, Mossos d'Esquadra, Guàrdia Civil, Policia Nacional i Policia Local, que pentinen una àrea de quatre quilòmetres entre Catalunya i el País Valencià, fregant el Parc Natural dels Ports. Des de dissabte l'animal ha estat vist pels veïns en tres punts diferents, tots allunyats del poble. La complicada orografia del terreny, que combina barrancs, finques rústiques i bosc, afegida a la gran mobilitat dels felins, dificulta molt la recerca. "És com buscar una agulla en un paller", va explicar un agent dels Mossos.

Ningú sap encara d'on ha sortit la lleona, que volen capturar viva disparant-li dards sedants

L'objectiu és capturar amb vida l'animal i per això els agents rurals faran servir dards sedants. Tanmateix, tenint en compte la perillositat de la lleona –un exemplar adult i de grans proporcions, segons els veïns que l'han vista–, els agents porten per seguretat munició de foc. Ahir a la nit una vintena de membres del cos d'Agents Rurals esperaven el lleó a tocar d'una granja, un punt on l'animal hauria estat vist dilluns a la nit menjant pollastres morts d'un contenidor. Preveient la possibilitat que aquest dispositiu no tingués èxit, a la nit estava previst incorporar a la recerca una càmera tèrmica. Aquesta tecnologia, que ha estat cedida pel Servei Català de Trànsit, permetrà rastrejar des de l'aire qualsevol moviment a les fosques, segons va explicar Miquel Àngel Garcia, cap dels Agents Rurals a les Terres de l'Ebre.

Ningú sap d'on ha sortit l'animal, almenys oficialment. El departament de Medi Ambient ha obert una investigació per determinar si la lleona es va escapar d'un centre zoològic o d'algun circ. Una hipòtesi és que l'animal podria estar en situació irregular i per això els seus responsables no n'haurien denunciat la desaparició.

Expectativa

Mentrestant, la Sénia i els municipis veïns de la Pobla de Benifassà i Rosell (Maestrat) viuen a l'expectativa de la captura, ara ja sota l'objectiu de diverses televisions d'àmbit estatal desplaçades a la zona. Davant el setge constant de reporters i micròfons, Víctor Pla, alcalde de la Sénia, reiterava ahir la "preocupació" per la perillositat de l'animal en llibertat. El lleó és primer plat de tertúlia a bars i botigues del poble i, malgrat els constants avisos de la Policia Local, cadascú s'ho pren a la seva manera. Com un grup de senyores que ahir a la tarda, tot i que els Mossos d'Esquadra havien començat a tallar camins, passejaven pel terme sense por dels lleons. ■

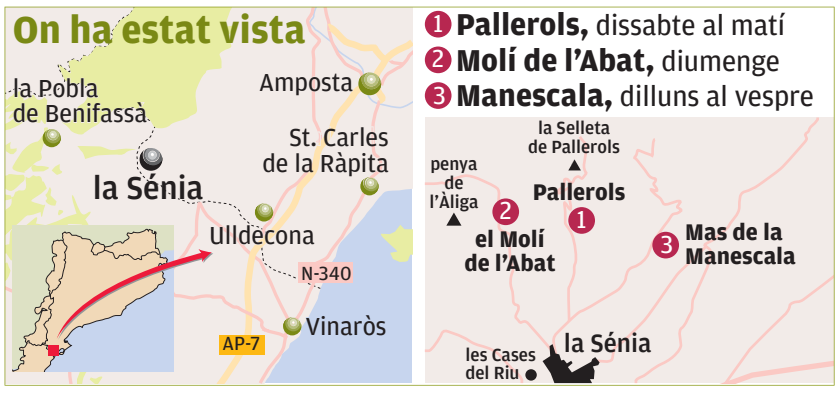

Un guàrdia civil i un agent rural patrullant per la Sénia i els voltants per capturar la lleona ■ ACN

ANÀLISI

Salvador Macip*
Doctor en medicina, investigador i escriptor

Crítica poc justificada a la gestió de la grip A

És curiosa la reacció popular a la resposta de les autoritats davant la pandèmia de grip que ens afecta. Al nostre país hi ha el sentiment pràcticament unànime de ser víctimes de la incompetència dels líders i d'una conspiració orquestrada per multinacionals que volen enriquir-se venent-nos fàrmacs inútils i perillosos. Aquesta idea es referma després de passejar-nos per internet, que s'ha convertit de sobte en un fòrum que amplifica selectivament qualsevol teoria que vagi en contra del sistema.

Certament, la pandèmia no ha estat tan greu com es creia al principi. Però en lloc de ser vist com una cosa positiva, això ha portat molta gent a creure que els experts estaven exagerant o simplement anant a les palpentes. És l'origen de la desconfiança de certs sectors, un terreny fèrtil perquè qualsevol que es creu un especialista llanci acusacions sense preocupar-se gaire de la base científica, ja que és evident que les rèpliques no tindran mai un ressò comparable.

Aquesta visió és massa simplista. Per un costat, cal tenir present que la grip és de les malalties més imprevisibles que hi ha. El virus canvia constantment i no es pot saber si es tornarà més agressiu. Quan pensem en com han actuat els governs hem de considerar que han hagut de prendre decisions ràpides sense tenir gairebé res més a les mans que els estudis genètics del virus, les comparacions amb el comportament de pandèmies anteriors i uns quants models matemàtics.

No és una tasca fàcil. Per altra banda, hem de recordar que encara estem immersos en aquesta pandèmia. Les previsions són de contagi elevat (fins a un 30%), poques complicacions greus (un 2%) i encara menys morts (potser un 0,7%). No són dades excessivament preocupants si les comparem amb les de la grip estacional, però ningú no ens pot garantir que no empitjoraran. La grip del 1918, que va matar entre 50 i 100 milions de persones, també va començar amb l'aparença d'un brot lleu. No hi ha cap necessitat d'alarmar-se, però tampoc no podem abaixar la guàrdia.

> És irresponsable pretendre saber més que els experts en un tema com la grip

En aquest context, les autoritats sanitàries tenen una obligació molt clara. És millor preparar-se per al pitjor dels casos i que al final no passi res que no que es compleixin les prediccions més pessimistes i no estiguem a punt. Ni que la possibilitat sigui d'una entre un milió. No es poden córrer aquesta mena de riscs quan en depenen tantes persones.

Per això acumular les millors armes que tenim al nostre abast, les vacunes i antivirals, és una assegurança de vida que no ens podem permetre refusar. Encara que no siguin perfectes. Encara que ara mateix no sabem com seran d'efectives. Els experts coincideixen que són millor que res, i la nostra obligació és escoltar-los més a ells que no a les veus que s'alcen del carrer, ni que provinguin de personal sanitari aparentment qualificat. És necessari ser crític amb el que ens diuen, sense dubte, però és irresponsable pretendre saber més que els qui estan dedicant la seva vida a estudiar un tema tan complex com la grip.

Els perills són evidents. El clima actual d'incertesa pot portar, per exemple, a un rebuig massiu de les vacunes. Això faria que el rebrot que amb tota seguretat veurem aquesta tardor s'escampés més ràpidament, amb un increment notable de víctimes i morts. Més val no pensar què passaria si a sobre aquest nou brot fos més virulent del que es preveu. La vacuna només funcionarà si un nombre suficient de persones la rep. Per desgràcia no és una decisió que es pugui deixar als individus, sinó que s'ha de prendre en nom de tota la població.

Hi haurà més pandèmies en el futur, això és segur. Potser la propera vegada no tindrem tanta sort i ens haurem d'enfrontar amb un microorganisme més agressiu. El temps de reacció serà crític per evitar un desastre. Esperem que haguem après bé les lliçons d'aquesta pandèmia i aconseguim que tothom entengui què ens hi estem jugant. ■

* *Director del laboratori de mecanismes de mort cel·lular de la Universitat de Leicester (Regne Unit). [www.macip.org]*